

KURYER LITEWSKI

W WILNIE DNIA 4 MARCA V. S. 1814. ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

St. Peterzburg dnia 21go Lutego v. s.

Nayiaśniejsza Imperatorowa Jeymość Elżbieta Alexiejewna raczyła dnia 5go Lutego przybyć do Fuldy. — Matka Nayiaśniejszey Pani, Margrabina Badeńska, z Królową Szwedzką, wyjechały na przyjęcie Nayiaśniejszey Imperatorowej do Rohrbach. — W Bruchsal witały Nayiaśniejszą Panią 16cie Panienek w białe szaty przyodzianych, które ofiarowały wiersze i owoce tamtej ziemi, iako to winograd, jabłka, kasztany, i inne frukta.

(z Gaz. St. Peterz. Inw.)

DZIENNIK DZIAŁAN WOJENNYCH ROSSYYSKO-PRUSKIEY ARMII.

(z Poczty Póln: ciąg dalszy.)

Miesiąc Grudzień 1813.

„Woyska Rossyysko-Pruskie w ciągu marszu swuiego ku Szwajcaryi, stanęły d. 5go b. m. w Królestwie Wirtemberskiem i W. Xięstwie Badeńskiem w następném rozłożeniu: Gwardya piesza Rossyyska około Durlach, a Pruska około Leimen, korpus Grenadyerow pod Eslingen: 1sza dywizya Kirysyerow pod Bittengen, druga pod Tubingen, 3cia pod Reidlingen. Kawalerya Gwardyi Rossyyskiej około Ettlingen, a Pruskiej pod Leonberg: woyska Hrab: Wittgensteina pod Balingen, lekki korpus Hrab. Platowa w Techingen. Główna kwatera Rossyysko-Pruskich armii, która w marszu d. 1. Grudnia znajdowała się w Ober-Grissheim, 2 i 3go w Heilbronn, 4go przybyła do Kanstadt nie daleko Stuttgartu, i tam znajdowała się aż do 10go: Woyska Hrabiego Wittgensteina wystąpiwszy 9go ze swoich kwater, przybyły 13go do Offenburga i opasały miasto Kehl: inne zaś, to jest gwardye i cała rezerwa poszły w kierunku do Freyburgu. Armia Austriacko-Bawarska wyruszyła do Lörrach. Główna kwatera w tym marszu znajdowała się 10go w Esterdingen, 11go w Tubingen, 12 i 13go w Eichingen, 14go w Balingen, 15go w Rottweil; 16 i 17go w Donaueschingen. Hrabia Wittgenstein znajdując się w Offenburgu, i opasawszy twierdzę Kehl korpusem Xcia Eugeniusza Wirtemberskiego d. 13go posłał na lewy brzeg Renu Jen. Majora Sestawina z jednym półkiem kozackim, i 3maszwadronami Huzarów, i w tymże czasie upewnił sobie związek z korpusem Feldmarszałka Blüchera i Jen. Hrabiego Wrede. — Dnia 14go nieprzyjaciel ośmielił się uczynić wycieczkę z Kehl, ale przyjęty przez dwa nasze półki pod wodzą Półk: Wolfa, przymuszony był powrócić do swoich szanów. Woyska Austriacko-Bawarskie wkroczywszy w tych dniach w granice samey Francyi, zajęły między innemi miasta Genewę, Neufchatel, i opasały Huningę i Belfort. W Genewie znaleziono 117, a w Neufchatel 20 dział, i nadto w ostatniem do 1000 sztuk broni. Znajdująca się w Genewie załoga Francuska w liczbie 2000 ludzi oddała się do Grenoble. Hrabia Wittgenstein zostawiwszy jeden korpus dla blokady twierdzy Kehl, pod wodzą X. Gorczakowa 2, d. 19go wyruszył z innemi woyskami ku Rastadt, w zamiarze skutecznego przeprawy przez Ren pod Soltz. Załoga Francuska w Erfurcie podług umowy z Jener. Kleistem, od-

dawszy miasto woyskom Pruskim ze znajdującemi się w niem chorem i ranionemi, przeszła do Cytadeli, z warunkiem wstrzymania z obu stron kroków nieprzyjacielskich. Zatem Jen. Kleist zostawiwszy tam potrzebną woysk liczbę, wyruszył z innemi do armii Jenerała Blüchera: dwie zaś Rossyyskie bateryjne rotty, znajdujące się przy tej blokadzie, zwrócone do woysk Hrab: Wittgensteina. Jen. Infant. Baron Sacken przeprowadził się przez Ren pod Mannheim, d. 20go wziął szturmem redutę naprzeciw uściu rzeki Nekkaru, i w niej 6 sztuk artylleryi, 1go Kapitana, 6 innych oficerow, 300 szeregowych, reszta zaś załogi poległa na miejscu. Przy zdobyciu tej reduty szczególnie popisali się Jenerałowie Majorowie Zas i Talizyn, tudzież Półkownik 39go Strzeleckiego półku, Achlestyszew, który tu odniósł ranę. Strata nasza w zabitych i ranionych składa się z 200 ludzi, w liczbie pierwszych znajduje się Półkownik Białostockiego piechoty p. Szczotokow, a między drugimi tegoż półku Major Nikityn. D. 22 Grud. nasze korpusy Grenadyerski i Kirysyerski rozłożyły się w okolicach Bazylei, główna zaś nasza kwatera była w samey Bazylei. Tegoż dnia miasto Kolmar zajęte zostało przez korpus Austriacko-Bawarski. Korpus woysk Wirtemberskich posłany został w stronę Lucseil, a korpus Hrabiego Platowa przez Epinal do Neu-hateau. Partyżani Austriacy, Półk: Hrabia Thurn d. 20go przybywszy do Vesoul, udał się drogą do Langres, a Półk: Simbschen opanował wielki i mały St Bernard i Simplon. Jen. Major Xze Szczerbatow przedłużając pogoń swoją za nieprzyjacielem ku Nancy, oddzielił drogą do Epinal część woyska pod wodzą Półk: Jesimowicza, który blisko Remiremont spotkawszy się z nieprzyjacielskim oddziałem kawaleryi, rozproszył go, wzięwszy 36 ludzi w niewolę. Przy tém zdarzeniu odbił Adjutanta Xięcia Szwarzenberga Półkownika Chotena, który odprowadzając do Francyi byłego w Szwajcaryi Posła Talleyranda, był przez Francuzów zatrzymany, jako jeniec! — Hrabia Wittgenstein znalazłszy rzecz przyzwoitą przeprawę przez Ren, nie pod Soltz, ale przeciw Zamkowi Fort louis skuteczniej, w nocy z dnia 22go rzucił tam most, i przeprowadził 4tą dywizyą z jej artylleryą, zdobył wspomniany zamek, i szaniec przedmostowy Alsace. Pomyślny ten wypadek nie kosztował go, tylko 32 ludzi w zabitych i ranionych. Jenerałowie Leytnanci Xiężę Eugeniusz Wirtemberski i d' Auvray szczególniejszą tu odznaczyli się sławą. Kapitan Austriacki Polowich wiele także dopomógł do tej przeprawy, przez wystawienie mostu.

Xiężę Następca Szwedzki dnia 1go Grudnia miał swoją główną kwaterę w Neu-Münster, a 4go w Kiel. Korpus Jenerała Borstella dnia 20go Listopada pod Wessel, bardzo pomyslną stoczył z nieprzyjacielem utarczkę. Półk Kozaków Bychłowa na nowo się tu popisał. Wysłany przez Jenerała Borstela Major Knorring, uderzywszy na Neuss przeciw Dusseldorfa, wziął tam 1go Półkownika, 18 Oficerów, kilkaset żołnierzy i jednego orła. Półkownik Toll dowodzący tym oddziałem, ścigał nieprzyjaciela drogą aż do Juliaku. Oddział Jenerała Barona Winzingerode, po krótkim strzelaniu do Rottenburga, zdobył go, przymuszając całą załogę oddać się w niewolę wojenną. Marsza-

lek Davoust wysłał z Hamburga całą swoją kawalerią wzmocniwszy ją znacznym odwodem piechoty. Oddział ten pod wodzą Jenerała dywizji *Vichery*, atakował jedną pikietę kozacką pod *Tondorfem*, i ścigał, tak tę pikietę, iako też potem znajdujący się w *Rastadt* jeden kozacki półk do m. *Sick*, lecz tu Jenerał Major *Baron Pahlen*, spotkał go z 6 szwadronami regularney kawalerji, przymusił do ucieczki, i położywszy w pogoni 200 ludzi trupem, zabrał w niewolę więcej 150 żołnierzy i 1go Oficera. Jenerał *Dörenberg* atakował z trzema swemi batalionami trzy półki Duńskiéj piechoty, które wyszły z *Oldeslohe*, i te zapędził do *Bode*. Oddział awangardy Jenerała *Hrab. Wallmodena* odbił pod *Ekkenford* część nieprzyjacielskich bagażów, i wziął w niewolę kilkaset ludzi. Jenerał Major *Tettenborn*, przeszedłszy ze swoim oddziałem przez rzeczkę *Eyder*, zajął *Fridrichstadt*, *Töningen*, i *Husum*, i posłał podiażdy ku *Flensburg* i ku *Schleswick*. Pod *Harnau* zabrał on 120 wozów z chorem i ze 120 ludźmi: w *Husum* wziął 7 dział, a tak tu, iako i w *Töningen* rozbroił *Landszturm*, i zdobył więcej 300 sztuk broni. Jeden z jego oddziałów zniszczył w *Istelos* depo kawalerji. Armia Szwedzka przeszła przez *Eyder* między *Rendsburgiem* i *Kiel*. Korpus Duński odcięty przez *Hrabiego Wallmodena* od *Rendsburga*, obrócił się ku *Kiel*, przeszedł kanał i zburzył most. *Hrabia Wallmoden*, rzuciwszy most pod *Klawensen* przeprawił po nim oddział *Jen. Dörenberga* w kierunku do *Ekkernferd*, i swoją awangardę. Kilka batalionów piechoty, i jeden półk kawalerji postawione na straży mostu atakowane były od trzykroć przewyższających sił nieprzyjacielskich. Los bitwy długo był w równowadze, lecz nakoniec nieprzyjaciel był przymuszony ustąpić drogą do *Rendsburga*, zostawiając plac boju *Hrabiemu Wallmodenowi*. Tego i poprzedzającego dnia *Hrabia Wallmoden* wziął u nieprzyjaciela 8 dział i 400 jeńców: a oprócz tego zabił mu do 1,000 ludzi: sam zaś stracił w tém zdarzeniu jedno działo, i od 5 do 600 ludzi w zabitych, raniionych i bez wieści zamieszanych. Xiążę *August Meklemburski*, który się tu szczególnież znamięnował, odniósłszy ciężką ranę, pozostał był w ręku nieprzyjaciela, lecz potem wymieniony za Oficera równey rangi. Twierdza *Fridrichsort* poddała się przez kapitulacyą dnia 7go Grudnia: w niéj znaleziono 80 sztuk artylleryi z zupełną ammunicyą: załoga iéy od 4 do 500 ludzi połączyła się z armią Duńską. Twierdza *Wollerein* poddała się także Jenerałowi *Tettenbornowi*: tu wzięto 18 dział, 10 moździerzy, a załoga poszła w niewolę wojenną. Załoga nieprzyjacielska w *Bredzie* w *Hollandyi*, za zbliżeniem się dwu kozackich półków z oddziału Jenerała *Benkendorfa* odeszła do *Antwerpii*, a *Breda* osadzona została przez woyska Sprzymierzone, które tu zdobyły do 600 jeńców. — Tym sposobem Armia Sprzymierzona dnia 4go Grudnia zajmowała już linią od *Bredy* do *Dusseldorfu*. Nakoniec dowodzący woyskami Duńskimi Xże *Hessen* proponował Xięciu *Następcy Szwedzkiemu* rozeym, na który zgodzono się do dnia 17 (29) Grudnia.

Dnia 26go Grudnia nasze korpusy Grenadyerski i Kirysierski, wyruszyły do *Altkirch* a dywizya Grenad. opasała *Belfort*, inne stanęły na kwatérach. Gwardya przedłużała marsz swój ku *Bazylei*, *Hrabia Platów* poszedł ku *Maastaille*. Armia Austryacka znajdowała się pierwszym swym oddziałem w *Arcée*, zostawiając oddział w *Genewie*, oddziałami 2gim i 3cim w marszu ku *Besancon*, oprócz dywizji *Bianchi* opasującej *Belfort*, czwartym zaś oddziałem w *Veille-re*. Główna kwatera *Jen. Feldm. Xięcia Schwarzenberga* była w *Monbeillard*, a główna kwatera woysk Rosyjsko-Pruskich w *Altkirch*, gdzie przebyła 26, 27, 28, 29, 30 i 31go Grudnia. Główno-komenderujący *Hrabia Barclay de Tolli*, obeyrzawszy położenie twierdzy *Belfortu*, osadził bydz lepszym zostawić tylko pod nią dla blokady 3 półki grenadyerskie, inne zaś znajdujące się tam woyska rozłożyć

w okolicy na kwatérach. Jenerał Major Xże *Szczębatow* dnia 28go zajął m. *Epinal*, i przedłużał potem swój marsz ku *Nancy*, lecz spotkawszy pod *Charmes* 4ry mocne nieprzyjacielskie kolumny, był przymuszony dla nierówności sił swoich wrócić przez *Epinal* ku wsi *Touché*. Nieprzyjaciel chociaż nalegał na niego w tém ściganiu, lecz nie mógł mu żadney zadadź straty. Jeden szwadron kawalerji nieprz: który się werwał do *Epinal*, zniszczony przez kozaków, stracił, między innemi, samego Półkownika swojego. — Dnia 29go Grudnia w głównej kwatérze otrzymano pomyslną wiadomość, że twierdza *Gdańsk* poddała się orężowi JEGO IMPERATORSKIEY MO-SCI. Gubernator iéy, Jenerał Francuzki *Rapp*, ze wszystkimi woyskami swoimi poddał się w niewolę wojenną, i odsyła się do Rosyji.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE

Troyes dnia 19go Lutego n. s.

Dnia 18go b. m. Marszałkowie *Oudinot* i *Victor*, uderzyli na *Monterau*, ale Królewicz Wirtemberski wsparty przez Jenerała *Bianchi* odparł ten atak, zadawszy znaczną nieprzyjacielowi stratę. Woyska Sprzymierzone w tém zdarzeniu iednego *Jen. Francuskiego* i kilka dział zdobyły. Jenerał *Winzingerode* doniósł, że miasto *Soissons* zajęte zostało przez Jenerała *Czerniszewa*. Jenerał Francuzki *Longchamps*, 3. Półkowników 3,000 żołnierzy, i 16 dział były tu zdobyczą woysk Sprzymierzonych. Jenerał nieprzyjacielski *Rusca* poległ na placu — Dnia 16go *Hrabia Platów* w mieście *Nemours* zabrał 500 jeńców i 9 dział. Francuzi po żwawey utarczce wyparci zostali z *Fontainebleau*, i ścigani aż do *Reau*.

Od Menu dnia 19go Lutego n. s.

Dnia 14go b. m. wyszedł ze *Stutgardu* 8my regiment piechoty i 3ci oddział artylleryi odwodowej pod wodzą Półkownika *Bartruff*, udając się do armii Królewicza. Królewicz i wszyscy Wirtemberscy Jenerałowie, którzy dnia 1go i 2go Lutego znajdowali się w sławnej bitwie pod *Brienne*, otrzymali od Króla umyślnie dla tego ustanowiony złoty medal zaszczytu.

Ze Szwaycaryi dnia 19go Lutego n. s.

Na dniu 15tym Lutego Najjaśnieysza Cesarzowa *Jeymość Rosyyska* spodziewana była do *Bazylei*.

Hrabia D' Artois pod imieniem *Hr. Ponthieu* znajduje się w tém mieście.

Od czasu ostatniego bombardowania *Huningi*, nic nie zachodzi pod tą twierdzą. Załoga iéy wywiesza ustawicznie raz białą, drugi raz czerwoną chorągiew.

Z Woyska Austryackiego będącego pod wodzą Jenerała *Bubna*, które teraz 36,000 ludzi wynosi, i którego główna kwatera z *Genewy* do *Chambéry* przeniesiona została, ieden oddział wszedł do *Grenoble*; u podnóża także góry *Cenis*, stoi znakomity oddział woysk Sprzymierzonych.

Werona dnia 12go Lutego n. s.

Dnia 11go b. m. poddał się zamek *Vecchio*. Załoga złożona od 120 do 130 ludzi wyszła z honorami wojennymi. Są to po większej części Włosi, albo inwalidzi. Pierwsi otrzymali wolność odejścia do swoich domów.

Bruxelia dnia 15go Lutego n. s.

Oprócz kilku twierdz, w których się jeszcze zamknęli Francuzi, cały już *Brabant* iest w mocy woysk Sprzymierzonych. Jenerał *Maison* dotąd jeszcze stoi w *Tournay*, wkrótce iednak przymuszony będzie opuścić to miejsce. Xiążę *Beaufort*, Margrabiowie *Asche* i *Chasteller*, iako deputowani tego kraju iadą do głównej kwatery trzech Monarchów. Przednie straże Jenerała *Winzingerode* rozciągają się już aż do *Soissons*. Jenerał *Bülow* stąd wyruszył dla połączenia się z korpusem Jenerała *Winzingerode* i z Armią Szląską *Feldm. Blüchera*.

W okolicach miasta *Leodium* (*Liege*) wszystkie miejsca należące niegdyś do *Hollandyi* objęte zostały

w Imieniu Xięcia Oranii i Hollenderskie herby wszędzie w pich zawieszono.

Francuzi opuścili także *Hulst* i *Axel*, i obiedwie te twierdze na rzecz Xięcia Oranii w posiadanie wzięte zostały. — Dnia 5go b. m. Flotylla Angielska zdobyła mocą przysię pod *Flessyngą*; i tylko oczekuje na wzmocnienie, aby opanowała zamek *Batz*.
(z *G. Berlin.*)

Lubeka dnia 12go Lutego n. s.

Odebrano tu umyślnym doniesienie z *Hannoveru*, że pokoy między Rosyją i Danią dnia 8go b. m. podpisany, z Rosyjskiej strony przez Jenerała *Suchtelena*, z Duńskiej zaś przez Szambellana *Burke*.
(z *Pocz. Póln.*)

Wrocław dnia 23go Lutego n. s.

Po oddaleniu się Kroatów, Sasów, &c. w ogóle 2,700 ludzi wojsk obcych z twierdzy *Głogowy*, gdy załoga Francuzka do 1,600 ludzi zmniejszona została, Gubernator twierdzy *Laplane*, cztery razy ofiarował się do kapitulacji, za każdym jednak razem propozycje jego odrzucone były, dla tego, iż żądał wolnego odejścia do Francji. Zda się on teraz chcieć koncentrować szczupłe swoje siły, i dla tego spalił most *Cerbauski*, a z tak wielką pracą założony szaniec przedmostowy, i redutę napełnił prochem dla wysadzenia na powietrze. W nocy na dzień 11ty 200 ludzi z milicyi Pruskiej, wsparci przez Rosyan, zdobyli redutę, i osadzili na prawym brzegu *Odry* leżącą groblę, lecz gdy nieprzyjaciel z 15tu dział starał się zniszczyć te szance, i obawiać się także można było, aby rzuconą bomba nie zapaliła miny, wojska zatym Pruskie, opuściły redutę, którą nieprzyjaciel w rzeczy samej wysadził potem na powietrze. Milicya nasza, która wśród tej żywej kanonady, wielkie męstwo okazała, liczy 2. zabitych i 2. raniomych Oficerów, 3. zabitych i 15tu raniomych żołnierzy. — Załoga Francuzka z twierdzy *Torgau*, w *Gorlitz* i w *Lauban*, odbyła drugą kwarantannę, po której do twierdz Szląskich zaprowadzoną będzie.

Frankfort dnia 12go Lutego n. s.

Armia Północnych Niemiec pod bezpośredniem dowództwem Xięcia Następcy Szwedzkiego Tronu, znajduje się w ciągłym marszu do Francji. Korpus Hrabiego *Worońcowa*, z korpusem *Luzowa* wynoszący 15,000 ludzi, i składający awangardę tej armii, jeszcze dnia 2go Lutego przeszedł przez *Kolonię*.
(z *Pocz. Póln.*)

Londyn dnia 12go Lutego n. s.

Z *Chatyllonu* przybył już tu goniec od Lorda *Castlereagh*, który był opatrzony paszportami *Bona-partego*, i przejeżdżał przez *Calais* — Według doniesień prywatnych z głównej kwatery Lorda *Wellingtona*, Francuzi dnia 23go Stycznia ścignęli przodowe swoje korpusy, tak te, które stały przed ich oszańcowanym obozem pod *Baionną*, iako też i te, które pod *Bidarrey* i *Reigorey* postawione były.

(z *Gaz. Berl.*)

Konstantynopol 28go Stycznia n. s.

Wielki Węzyr z powierzonym sobie wojskiem powrócił z *Serwii* do tej Stolicy. Uroczysty wjazd jego miał miejsce dnia 17go b. m. ze wszelką ceremonią i okazałością. (z *Pocz. Póln.*)

WIADOMOSCI ROZMAITE.

Berlin dnia 1go Marca n. s. Z najnowszych doniesień z *Troyes* pod dniem 19tym Lutego dowiadujemy się o następnej wojsk pozycji: wielka armia w *Nemours*, *Movet* i *Fontainebleau*, a główna kwatery Xcia *Schwarzenberga* dniem później, to jest: 20go miała być przeniesiona do *Traines*; Hrabia *Wittgenstein* stał przed *Nangis*; Feldmarszałek *Blücher*, Jenerałowie *Saken* i *Kleist*, między *Chalons* i *Meaux*; Jenerałowie *York* i *Winzingerode* w *Rheims* i w okolicach, od którego to ostatniego miasta, Jenerał *Bülow* dnia 16go Lutego nie był tylko o 4ry marsze oddalony; tak dalece, że w głównej kwaterze rachowano z pewnością, iż Jenerał *Bülow* dnia 19go, a najpóźniej 20go skutecznie swój związek z Jenerałami

York i *Winzingerode* pod *Rheims*. Napoleon tym czasem zbierał swe siły w okolicach *Meaux*, i rozumiano powszechnie, że po dopełnionem połączeniu się wszystkich armii Sprzymierzonych, w jednymże czasie atakowany będzie z czoła, i z obu dwu skrzydeł.
(z *Gaz. Berlin.*)

Jeszcze dnia 12go Lutego, oddział kozaków wpadł do *Fontainebleau*, dla oswobodzenia Papieża, lecz ten dwoma dniami pierwej do *Blois* nad *Ligerą* uwięziony został.

— Listy odbierane ze wszystkich Prowincji Francuzkich już oswobodzonych, stwierdzają zgodnie, że nieszczęśliwi mieszkańcy z otwartymi wszędzie rękami spotykają wojska Sprzymierzone, błagając o pomoc przeciw najokropniejszej tyranii, iako ich uciśku, noszą teraz białą przepaskę na lewej ręce, tak też i mieszkańcy wszystkich stanów ubiegają się na wyścigi mieć ten znak, a przeto stałą się Sprzymierzeńcami Sprzymierzeńców. (z *Gaz. St. Peterz. Inw.*)

Hrabia *D^e Artois*, rozkazał drukować w *Bazylei* odezwę do Narodu Francuzkiego podpisaną przez *Ludwika XVIII.* dnia 1go Lutego, w której utrzymanie Senatu; zatwierdzenie przedaży dóbr narodowych, iako też dostoięństw przez *Napoleona* udzielonych, &c. &c. przyrzeka. Xiążę *Berry* wydał tak krótką, ale bardzo mocną i wymowną do Francuzów proklamacją. (z *Zusch.*)

— Jedno pismo publiczne zawiera wstawienie się *Ludwika XVIII.* do jednego Wielkiego Monarchy stałego ładu za 150,000 Francuzów, którzy się w krajach jego iako jeńcy wojenni znajdują. (z *Zusch.*)

— Słychać że Wielki Xiążę *Würzburgski* ma być Jenerałnym Gubernatorem Niemieckich Prowincji za *Renem*.

Dnia 24go (12go Marca) iako w dzień Wstąpienia na tron Najjaśniejszego Cesarza *Wszzech Rossyi* zaczęło się w *Dreznie*, wielkie wystawienie na widok publiczny dzieł sztuki i przemysłu.

— W *Berlinie* dnia 21go Lutego, otworzone zostało zgromadzenie reprezentantów narodowych.

— Na kongresie w *Chatillon* Posłowie Mocarstw Sprzymierzonych mieli podać ultimatum, według którego, nim się daley postąpi w układy o pokoy, żądają, aby Rząd Francuzki oddał w zakład twierdzę *Moguncyą*, *Luxemburg*, *Strazburg* i *Mantue*. (z *Zusch.*)

— Tak nazwana *Hamburgska góra*, przedmieście, które *Davoust* spalił, miała od 6 do 7,000 mieszkańców.

— Cesarz Austriacki rozkazał w *Tryescie* uformować korpus wojsk morskich.

— Z Anglii mocna bardzo flota wojenna uzbrojona została przeciwko Północnej Ameryce. Ta flota bierze z sobą wiele rac Kongręwskich.

— Twierdza *Gorkum*, która się wojskom Sprzymierzonym poddała, zawiera 1,500 domów i 11,000 mieszkańców. To miasto dość regularnie zabudowane jest mocną twierdzą, przez iedynąście bastionów, tudzież przez głębokie i szerokie fosy bronioną. Ma ona tylko trzy bramy, do których trzy wielkie groble prowadzą; leży na prawym brzegu *Waal*, w tém właśnie miejscu, gdzie *Moza* wlewa się do tej rzeki, bierze nazwisko *Merwede*. Przy tej twierdzy leży miasteczko *Workum* i zamek *Lövenstein*, ostatni sławny więzieniem i ucieczką znanego *Hugona Grotiusza*. Przy wezbraniu rzek na wiosnę zniszczone bywają niekiedy ogromne groble, i woda w tej okolicy około 40 wsi zalewa.

— Jenerał *Rampon*, który był rządcą twierdzy *Gorkum*, był w pewnym względzie pierwszym twórcą wzrostu *Napoleona*. Pierwsza albowiem bitwa, którą *Napoleon* stoczył pod *Monte-notte*, była już przegrana, lecz *Rampon*, na ówczas Szef batalionu, któremu była powierzona obrona iednego szaniec, tak się w nim uporczywie i długo utrzymywał, że *Bona-partę* zyskał czas do zebrania swego rozproszanego wojska i obejścia nieprzyjaciela.

— Według gazet Angielskich początek poróżnienia *Lucyana Bonapartego*, że swoim bratem, stąd poszedł, że pierwszy będąc Prezydentem Sądu złożonego na *Xiążęcia Enghien*, uznał go niewinnym i wolnym, i innych nawet Sędziów do zdania swego pociągnął; tak dalece, że *Napoleon* inny Sąd na tego *Xiążęcia* wyznaczać musiał.

— Donieśliśmy w poprzedniczej gazecie o mowie, jaką *Pan Lainé* sławny Adwokat z *Bordeaux* miał w Ciele Prawodawczém względem układów o pokoy z *Mocarstwami Sprzymierzonymi*; Członek teyże Kommissyi *Pan Rainour*d z *Dijonu* miał w teyże okoliczności mowę, w której dawszy krótki rys historyi dwóch ostatnich kampanii *Napoleona*, tak daley mówi: „Musimy wyznać, że tryumfujący i zwycięzki nieprzyjaciel, stanąwszy nad brzegami *Remu*, podał Monarsze naszemu takie propozycye do pokoiu, które ieśli on odrzucił w ten czas, kiedy żałosny stan Francyi nie był jeszcze zupełnie rozstrzygnięty, tedy roztropność nie radziła trwać niezmiennie przy tém samém zdaniu w momencie, kiedy już granice Francyi zewsząd zagrożone i przekroczone zostały. — Gdyby nieprzyjaciele podawali nam poniżające warunki, tedy Cesarz za całą odpowiedź narodowi swojemu mógłby mu być tylko przeczytać projekt pokoiu; lecz zdaie się, iż *Mocarstwa Sprzymierzone* chcą tylko nas wrócić do dawnych granic, i zatamować źródła tey żądzy zawoiowania i sławy wojenney, która od lat 20tu tak szkodliwa była Narodom Europy. — Takie propozycye do pokoiu nie zdają się poniżać narodu, gdyż też same zawierają w sobie dowód, że obcy umieją szacować nasze męztwo i odwagę. Nie oni tylko sami chcą położyć granice naszej przemocy, ale świat cały przestraszony woła o powrót praw wszystkim Narodom właściwych. *Pirenie, Alpy i Ren* ograniczają niezmierną przestrzeń ziemi, zawierając *Prowincye*, które nie zawsze początkowie do Państwa 3ch *Litii* należały; a iednakże korona niegdyś *Krółów Francuzkich* blaskiem sławy i powagi nienstępowała żadney z koron Europy.

(Tu Prezydent Ciała Prawodawczego przerwał Mowcy temi słowy: *Mówco, to co mówisz, jest przeciwnie Konstytucyi*: na to *Pan Rainour*d odpowiedział: „Nie widzę tu nic przeciwnego Konstytucyi, oprócz obecności twoiey, i tak daley mówił.

„*Protektorat* związku *Reńskiego* przestał być zaszczytem korony, do której był przywiązany, jak tylko narody w tym związku będące nie pragnęły więcej i wzgardziły tą protekcyą. Nie może być tu mowa o żadnym prawie zawoiowania, ale tylko o przymierzu, które samym ludom *Niemieckim* korzystnym być mogło. Potężne ramie przyrzekło im wsparcie: chcą się oni wyiąć z pod tego dobrodziejstwa, jakoby to ciężkim dla nich było. Przystoi więc na godność Cesarza zostawić te narody ich własnemu losowi, kiedy one chętniey władzę *Austrii* uznawać nad sobą życzą. — Co się tycze *Brabantu*, *Sprzymierzeni* chcą się w tym razie stosować do traktatu *Lunewilskiego*, a nam się zdaie, że *Francya* bez szkody odstąpić może tych prowincyi, których utrzymanie jest tak trudne, w których duch *Angielski* wyłączenie panuje, i dla których handel z *Anglią* stał się tak gwałtowną potrzebą, iż one przez czas naszego panowania przyszły do ubóstwa i nędzy.

„Widzieliśmy jak całe familie *Hollenderskie* opuszczając rodzinną ziemię, jak gdyby w niey morowa zaraza panowała, bogactwa i przemysł swojej oyczyny do naszych najzaciętszych nieprzyjaciół przenoszą.

„Nie potrzeba zapewne osobliwszey odwagi, aby zanieść prawdę do serca naszego Monarchy, ale gdybyśmy też i na największe mieli się narażać niebezpieczeństwo, przenieśliśmy je nad zdradę położonego w nas zaufania, i prędzeybyśmy wystawili na

szanie własne życie, jak dobro narodu, którego jesteśmy reprezentantami. Powiedzmy więc szczerze: nasze nieszczęścia dosięgły najwyższego stopnia, oyczyna ze wszystkich punktów swoich granic jest zagrożona, handel zniszczony, rolnictwo w upadku, przemysł zatamowany, i nie masz żadnego *Francuza*, któryby w swoim majątku lub w swojej familii nie poniosł jakiey okrutney straty. — Jakież są przyczyny tak okropney nędzy? Oto fiskalna Administracya kraju, niezmiernie podwyższenie podatków, bardzo szkodliwy sposób ich pobierania, a jeszcze szkodliwsze nieumiarkowanie w coroczném wybieraniu niezliczonych rekrutów.

„Od lat 5 wieśniak nic swojego nie posiada: owoce jego trudów i pracy służą do powiększenia dochodów skarbowych, które corocznie są wyczerpane dla tego, że tworzyć potrzeba armie po armiach, mieczem nieprzyjaciół albo głodem zniszczonych. *Konskrypcya* stała się dla całej Francyi nienawistnym biczem, dla tego, że w jej wykonaniu przesadzano się ustawicznie, nie zachowując żadney miary. Od dwóch lat do tego przyszło, że corocznie trzy razy, czyni się zniwo ludzi.

„*Barbarzyńska* i żadnego celu nie mająca wojna polyka peryodycznie naszą młodzież, naukom, rolnictwu, handlowi i sztukom wyrwaną. Czas jest, aby znowu narody odetchnąć mogły, czas aby *Mocarstwa* ziemi przestały się nakoniec wzajemnie burzyć i niszczyć, czas aby trony były umocnione, i aby nakoniec przestano wyrzucać Francyi, iż ona głównią swojej rewolucyi chce podpalić świat cały. — *J. C. Mość* tym samém zapewne oddycha ucziem; pała on żądzą uszczęśliwienia swego ludu, i jest godnym spełnić to wielkie dzieło. — *Woiownik* może być uniesiony żądzą sławy i świetnością zwycięstw, ale *geniusz prawdziwego bohatera* pogardza chwałą, jeżeli ta kosztem krwi i spokojności ludow nabytą być musi, i prawdziwą swoją wielkość znajduje w uszczęśliwieniu narodu, którego się opiekuje losami. *Monarchowie Francuscy* mieli sobie zawsze za chlubę wyznawać, że koronę swoją winni byli *Bogu*, ludowi i swej szabli; ponieważ pokoy, Cywilizacya i potęga narodu, wraz z jego swobodą są najmocniejszyemi warunkami każdego Państwa. (z *G. Berl.*)

N. 1764.

PODRA D.

1 Zyczący sobie podiąć się przewozu chleba z magazynów leżących na brzegu rzeki *Wilii* na *Łukiszkach*, w inne miejsca na to w mieście przeznaczone, raczą się stawić dla targu do Kommissyi *Wileńskiego Prowiantskiego Depo*, codziennie od daty niniejszey do dnia 12go tego miesiąca, gdzie uwiadomieni będą o ilości potrzebowanej przewożki, i o miejscach, gdzie przewozić. Dnia 2go Marca 1814.

Siódmej klasy Pośników.

OBWIESZCZENIE SĄDOWE.

1 Sąd *Exdywizorski* *Remissą Sądu Głównego* 2go Departamentu *Litt*: *Wileń*: *Gubernii* dla zrobienia winney satysfakcyi *Kredytorom WW*. Sędziów *Sopocków* naznaczony, po uprzedzonym *Dekreście* akcesoryynym, dnia 18 *presentis* do majątku *Białozorowa* zjechawszy, *Kredytorom* tychże *WW*. *Sopocków* zapowiada, że dnia 10 Marca zamiarem o czewistego rozsądzania sporów do namowy całkowitą *Sprawę* wezmie, i w myśl *Remissy* na niestawiających *amissyą* zapisze. Datt 1814 miesiąca *Februari* 25 dnia.

Wincenty Mołochowiec Prezydujący Sędzia Grodzki: *Kowień*:

Józef Skarżyński Sędzia Grodzki *Pittu Trockiego* *Exdywizor*.

Theodor Pietkiewicz Grodzki: *Wilkom*: *Pisarz* i *Exdywizor*.

Ostateczne ostrzeżenie do Possessorów Dóbr i Kapitałów Edukacyjnych.

2 Kommissya do Funduszków Edukacyjnych na Gubernie Litewskie, Białoruskie, Mińską i na Prowincyą Białostocką naznaczona, pomimo użyte środki nie widząc ze strony Possessorów dóbr i kapitałów Edukacyjnych przyzwoitej troskliwości i pośpiechu w opłacie remanentów od nich należących, a z drugiej strony uważając, że zamitrażony w znacznej już ilości dochód szkolny może zrzucić zupełnie zatrzymanie biegu nauk; przymuszoną nakoniec została przystąpić do kroku już ostatecznego, to jest: do wyznaczenia stosownie do Konstytucji 1775 *Sekwestratorów*, dla odjęcia dóbr niewypłatnym Possessorom i dla ogłoszenia onych pro vacantibus do sprzedaży przez licytacją, oraz do zająć dóbr Ewicyjnych w extenuację. Uwiadamiając o tem Kommissya Possessorów dóbr i kapitałów Edukacyjnych, jeszcze im ostateczny podaje środek do uniknięcia tego przez prawo i przez rozkazy Zwierzchności wskazanego rygoru: a ten środek jest nie inny tylko, ażeby w przeciągu tygodni trzech od daty tej publikaty wnieśli należność Funduszowi Edukacyjnemu zawinioną. Ktokolwiek w tym naznaczonym terminie okaże troskliwość w zaspokojeniu Funduszu; taki, chociażby nawet zostawał jeszcze cokolwiek dłużny, znajdzie wzgląd sprawiedliwy, i rugowany z dóbr nie będzie. Ci zaś, co są zupełnie w opłaceniu remanentu niebałi, którzy nie tylko z lat kilku zostają dłużni, ale i późniejsze nawet raty płacić zupełnie zaprzestali; tacy, iako już na żaden wzgląd nie mogący zasługiwać, dobrą przez nich posiadane bez powrotu utracą. Przed upłynieniem powyżey oznaczonego Śniedzielnego terminu od daty dójścia tej publikaty, każdy Possessor dóbr i kapitałów Edukacyjnych uprzedzając wysłanie Sekwestratora, zawiadomi Kommissyą wiele remanentu do Kaznaczejstwa zapłacił i iaka jeszcze ilość do wypłacenia pozostaje. Niedawiający o tem wiedzieć Kommissyi, poczytani będą iako niechcący już zupełnie korzystać z tego udzielonego jeszcze trzytygodniowego terminu, i poświęcający dobrowolnie majątki swoje na odjęcie i sprzedaż per plus offerentiam. W tych tedy kontentach Kommissya postanowiwszy przesłać do każdego Possessora exemplarz drukowany tego ostatecznego już ostrzeżenia, podadź ono nadto i do Gazety Kuryera Litewskiego Kancellaryi swojej zaleca. Datt w Wilnie na Sessyi dnia 26go Februarij 1814 roku.

Adam Hrabia Chreptowicz Kom. Sąd. Edukacyjney Kommissarz.

Michał Dmochowski Pisarz.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE.

1 1814 Febr: 27 dnia Sąd Taxatorsko-Exdywizorski w terminie Dekretem Remissyjnym Departamentu Sądu Głggo Spraw Cywilnych Gubernii Litt. Wileńskiej w dacie 1813 gbra 15 dnia dla rozdziału Dóbr Łazdun Dziedzictwa JW. Józefa Wołodkowicza Marszałka był: Gubernii Miń: i Kawalera dnia 15 Febr. roku bieżącego przybywszy, Kopią Spraw i komportacją do Kancellaryi Ziem: Oszmiań: tak ze wszystkimi stronami w Sprawę wchodzącemi, jako też z JX. Józefem Korwelem na dzień 1 Maja roku terażniejszego 1814 z persystencją dwu miesięczną i wolną dla wszystkich stron do Sprawy należących komunikacją decydował. Akta kalkulacyi, weryfikacyi i Inkwizycyi w Dobrach na Exdywizyą idących na dzień 25 Julii całym swym kompletem uznał. Pomiarę wszelkich Dóbr i Komorników respective onych determinował wyznaczonym z Sądu swojego Administratorom opłatę Skarbowi należną, punktualnie dopełniać zalecił i powtórny Zjazd dla oczewistego rozpoznania Sprawy na dzień 2 gbra roku terażniejszego dla wszystkich stron do Dóbr Łazdun w Guber: Wileń: w Pwcie Oszmiań: przeznaczył. O czym wszystkich JWW. i WW, Kredytorow i Pre-

tensorow przez trzykrotną w Kuryerze Lit: awizacją uwiadamia.

Kanutt Romanowicz Sędz: Z. Pttu Wileń: Prezyd. Exdywizor.

Józef Kuczewski Prezes Grodz: Pttu Trock: Exdywizor.
Wincenty Szukszta Sędzia Ziem: Pttu Kowień: Exdywizor.

Ignacy Kłoczowski Prezydent Ziem: Pttu Dun: Exdywizor.

Ignacy Chomski Pisarz Ziem: Pttu Wileyskiego Exdywizor.

L. Krzywkowski Szambelan, Exdywizorski Regent:

1 Wszystkim Kredytorom do massy po zesłym Woyskim Justynie Anforowiczowi należnym, oznajmujemy, iż w skutek wydanego Obwieszczenia Sąd Exdywizorski niezawodnie na dzień 26 Aprlia terażniejszego roku, dla ukończenia dzieła swego do majątności Zag w Powiecie Wilkomirskim leżącej ziedzie.

Imieniem Sędziego Krogera Regent Sciepora.

Wyciech Hutorowicz b. Exaktor Pttu Wilkom.

3 Sąd Exdywizorski, w majątności Janopolu odbywający się, po dokonaniu dzieła sobie poruczonego, zabierając się do promulgaty Dekretu, ażeby wszyscy Kredytorowie, mający w nim swoje pretensye, do wysłuchania tegoż Dekretu, i przyjęcia satysfakcyi, zebrać się mogli — Ogłasza, iż w dniu 6 miesiąca Marca roku terażniejszego promulgata wyroku nastąpi, i przy tym obwieszcza, że do dni 8 po ogłoszeniu tegoż wyroku, dla przyjęcia przysięgi i zezwolowania appellacyów, trwać in fundo Janpola będzie — Dla wiadomości więc powszechney, ogłoszenie to, do potrzykrotney wszystkim przez gazetę komunikacyi podaje — Datt roku 1814 miesiąca Februarij dnia 20go w Janpolu.

Onufry z Klimontta Klimowicz Sędzia Ziemski Powiatu Wilkomir. Exdywizor. Prezyd.

Felicyan Zeffeld Gadon Ziemski Powiatu Telszewskiego Pisarz, Exdywizor.

Franciszek Łopaciński Sędzia b. Grodzki Upitski Exdywizor.

3 Sąd Exdywizorski na domiar satysfakcyi Kredytorom WW. zesłego Jerzego i żyjącego Wilhelma Kowalewskich należney, za Remissą Ziem. Upit. do Folwarku Dargiau w tymże Powiecie położonego na dniu 2. Januar. tego roku przybył — Po ułatwieniu wstępnych sporów — Ostateczny zjazd do dnia 15go Maja tegoż 1814 roku odłożył — Pretensye obiawić się mające na onym terminie rozsądzi — Nie obiawionych zaś Ammissyą zapisze — Uwiadamiam

Adam Jasieński Reg. Ziem. Upit. i Exdywizorski.

3 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski za Remissą Ziemską Pttu Upit: do majątku Kirszan w tymże Powiecie położonego, zamiarem spełnienia Kredytorom W. Adama Pousłowskiego Rotm: należney satysfakcyi, na dniu 9 xbra w R. przeszłym przybył — Akcesoryjne kwestye ułatwił — Termin ostatecznego zjazdu na dzień 1 Maja terażn: Roku 1814 zamierzył, w jakowym terminie pretensye rozmaite rozsądzi, nie objawionych ammissyą zapisze, uwiadamiam — 1814 Febr: 15 dnia.

Adam Jasieński Regent Ziem: Upit: i Exdywizor.

2 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na rozdział majątku Star: Peysacha Szenderowicza Obywatela Wileń: naznaczony z reguły Dekretu Remissyjnego Ziem: Wileń: ad fundum Kamienicy w Wilnie pod Nrem 236 między Jaskową a Żydowską ulicą sytuowanej przybywszy, jako w pierwszym terminie komportacją wszelkich Dokumentow od dnia 1 Apr: po dzień 1 Maja roku idącego do Kancellaryi Ziem: Wileń: z oddaniem adinvicem Kopii z Spraw na wszystkich Kredytorach i Pretensorach, oraz na samym Star: Peysachu Szenderowiczu wespół z rejestrem majątku ruchomego uznał, persystencją do dnia 15 Maja zamierzył i dalsze początkowe ustanowiwszy wyroki, termin powtórnego zjazdu dzień 1 Junii 1814 roku naznaczył; żeby więc Kredytorowie i Pretensorowie do takowego Sądu pod upadkiem swych pretensyow stawali i łączyli się, niniejszą trzykrotną do Kuryera Litt: podaje awizacją.

O S W I A D C Z E N I A

1 Wpływ obcey do domu naszego osoby, poróżniwszy zgodne od lat najmłodszych Rodzeństwo, wprowadził smutne emulacyi skutki, z wypadku których zesły Ignacy Podkomorzyc Powiatu Wilkomirskiego najmłodszy z braci, cierpiąc po zawar-

tym dziale prostytucją od Kredytorów zeszłego Chorażego, rozpoczął w roku 1810 w Departamencie 2gim Sądu Głównego Litewskiego proceder, i za oddaniem dwóch starszych braci sched swoich na taxę, uzyskał w roku 1812 Dekret Remissyny z przeznaczeniem jednego Sądu Exdywizorskiego, który, lubo w terminie pierwszego zjazdu w dniu 14 Januاری roku teraźniejszego złożony, rozpoczął swoje Sądownictwo, i o tém przez Awizacyą w Gazecie ogłosił; gdy jednak część znaczna Kredytorów przekonana o mojej rzetelnej chęci ułożenia się, dla uniknienia prawnych wydatków, nie życzy sobie kontynuacyi wzmianowanego Sądu, stosując się przeto do żądań słusznych połączonych z obustronnym dobrem, powodowany też własną chęcią uiszczenia się dwóch zeszlých braci, po których z prawa naturalnego majątki do mojego zawładania przysły, i całego rodu Wierzycielom, do jeneralnego układu dzień 9 miesiąca Aprila idącego roku w mieście Wilnie odbieram — z ufnością, iż wszyscy JWW. i WW Kredytorowie sami, lub przez swoich Plenipotentów dowody należnościów skomunikować raczą, i mając na celu zbliżenie dla siebie satysfakcyi do ułożenia się przystąpią — Ażeby zaś szczerza moja determinacya, tym pewniejszy osiągnąć mogła skutek, upewniam, iż Dobra we dwóch Powiatach Wilkomirskim i Zawileyskim położone, mogą być postąpione Prawem Arendownym, Zastawnym, sprzedawane na Dziedzictwo w całości funda, lub częściami, oraz summy za Obligami mnie należące zostaną przebrane.

Benedykt Morykoni Mar. Ptka Zawileyskiego.

3 Oświadczenie Imieniem JPanów Michała i Karoliny z Preysów Machnaurow, oraz Maryanny Preysówny z dokładem jej opieki Obywatelów Wileńskich, czyni się z następnej okoliczności — Frydрых Preys, obiawszy po Rodzicach swych w Mieście Wilnie na Ulicy Zamkowej Kamienicę w trzeciej tylko części na Jego, a we dwóch na oświadczającą się Karolinę Machnaurowę i Maryannę Preysównę spadającą, nie tylko że intraty kilkoletnie zmarnotrawił, ale nadto na swoją część znaczne długi zaciągnął, a gdy Kredytorowie onego zajmować przez Tradycję, nie tylko jego schedę, lecz i oświadczających się zaczęli, w ówczas oświadczające się wszedłszy z prośbą do Magistratu Wileńskiego zyskali dodanie sobie opieki, która starała się dotąd schedy oświadczających się ochraniać, między tym Frydрых Preys oddalał się z Wilna, postanowił dwa Tranzakta, pierwszy zapis Plenipotencyjny Wielmożnemu Justynowi Wysockiemu do ułatwienia jego interessow, drugi Assekuracyjny nadający moc oświadczającym się Machnaurom układać się z Kredytorami jego, lecz to czynić za wiedzą W. Wysockiego — to wszystko uczynił w roku 1811 Oktobra 3go — Na mocy więc takowych Tranzaktów oświadczający się Machnaurowie z wielu Kredytorami poczynili układy, wielu spłacili, a gdy dostrzegali, że opłacone długi przewyższają wartość schedy Fryderyka Preysa, a tym czasem robione przez jego nowe kredyty w Słoniemie mogą jeszcze bardziej obciążyć jego schedy — tudzież gdy tenże Frydрых Preys, przez list w Roku idącym 1814 Februarij 13go dattowany z Słoniema, dał oświadczającemu się Machnaurowi wiedzieć, że Plenipotencyą wydaną W. Wysockiemu przez uczynione w Aktach Ziemskich Powiatu Słonińskiego w roku 1814go Februarij 10go oświadczenie cofnął, z tym tak w celu zapobieżenia mogącym się przez Fryderyka Preysa namnożyć ciężarom, iako też w zamiarze zawiadomienia kredytorów tegoż Preysa w Gubernij Wileńskiej znajdujących się, oświadczający się przedsięwzięli uwiadomić, aby nikt odtąd nie ważył się kredytować żadnych summ, gdyż dla obciążoney już onego schedy, satysfakcyi zyskać nie będą mogli, kredytorów zaś dawniejszych ostrzegają, iż gdy W. Wysocki jest już usuniętym od Plenipotentowania, a w przytomności onego tylko można było układy czynić — Zatem, iż onych już zawierać oświadczający

się samojedni nie mogą — u tego Oświadczenia podpis taki, Michał Grabowski Opiekun — Roku 1814 miesiąca Februar. 20 dnia

3 Judel Neftolowicz Gruszko, na mocy mnie Kawencyjnego Dokumentu wydanego od W. Rewkowskiego Deputata Powiatu Oszmiań: na połowę Domu jego w mieście Wilnie sytuowanego, wydałem dwie Plenipotencyi Star. Gdali Abramowiczowi Kupcowi 2giey Gildyi Białostockiej iedną na onym domu zawierać w imieniu moim kontrakty, drugą na uzyskanie mnie należności od Skarbu, i iak w onych jest poszczególniono, że owa Plenipotencya miała służyć od dnia 17go Februarij, a gdy ia Judel Neftolowicz posłałem moiego drugiego Plenipotentą, i ten przybył dnia 16go i podał nazajutrz rano prośby do Policyi, i Gubern. Rządu Białostockiego, o wydaniu Plenipotencyow przezemnie Judela Neftolowicza Gdali Abramowiczowi wydanych Kupcowi drugiey Gildyi Grodz. o znikczemieniu takowych Plenipotencyi, ażeby nikt z onym w żadne kontrakty, w umowy ze Skarbem, albo z partykularnemi nie wchodził, ostrzegam przez niniejszą awizacyą, iż wagi i waloru żadnego mieć one dane Plenipotencye przezemnie Judela Neftolowicza Gruszki Gdali Abramowiczowi Kupcowi Białost. drugiey Gildyi wydane mieć nie będą, przed całą Publicznością oświadczam.

D O A R E N D Y

2 W imieniu wszystkich Kredytorow mających lokacye z Dekretu Exdywizorskiego na kamienicy Po-Jocherowskiej, podaie się do wiadomości: iż taż kamienica pod Nrem 55 w mieście Wilnie na Zamkowej ulicy sytuowana od terminu dnia 25 Aprila roku idącego 1814 jest do wypuszczenia w arędę roczną, ktoby zatem życzył wziąć pomienioną kamienicę w arędę, tedy dla zrobienia umowy i zawarcia kontraktu ma się udać do niżej podpisaney, mającey nad taż kamienicą administracyą za Dekretem Exdywizor: massy Jocherowskiej, mieszkającej w własnym domu pod Nrem 110 na Zamkowej ulicy sytuowanym — Datt w Wilnie roku 1814 27 miesiąca Februarij. — Zuzanna Lachowiczowa Sekr. b.

D. P.

W E Z W A N I A

3 Zyczący wypuścić w trzyletnią, lub też i w dalszy czas, arendę, majątek w bliskości Wilna położony, i nie daley nad sześć mil; któryby zawierał w sobie od dziesięciu do dwódziesiętu dymów ciągłych, Młyn, Browar, Las na potrzeby, a nadewszystko zabudowanie mieszkalne; raczy zgłosić się dla zainformowania się do handlu JP. Kotkiewicza Radzcy M. W. przeciwko Ratusza.

2 Podaie się do wiadomości, iż w majątności Gross-Ekau nazwaney zakłada się tey wiosny pod dozorem JP. Piotra Kockum Fabryka robót miedzianych i hamernia. Jeżeliby więc kto podobnych robót potrzebował, ma się udać do JP. Piotra Kockum do Gross-Ekau, gdzie za mierną zapłatę naylepiey będzie usłużony.

O G Ł O S Z E N I E

1 Dnia 24 Miesiąca Februarii roku idącego podany JW. Vice Gubernatora Wileń: i Kawalera Bobiatyńskiego Antoni Chrapowicki wzięty na usługi za chłopca z Folwarku dziedzicznego Pikieliszek w Powiecie Wileń: leżącego, lat 16 mający, wzrostu małego, włosow na głowie ciemnych, szatę nosa pociągłego, oczu szarych — na którym było odzienie płaszczek szaraczkowy, kurteczka i reytuzы takoz szaraczkowego sukna, zbiegł i niewiadomo dotąd gdzie się znajduje — Ktoby o takowym zbiegu powziął wiadomość, raczy onego do Policyi dostawić.

M o d y

1 Pani Borge Mistrzynia różnych naypiękniejszych mod przybyła z St. Peterzburga do Wilna, robi różne z naywiększym gustem modne Suknie, Kapelusze i wszystkie Damskie ubiory, mieszka na ulicy Trockiey w domu W. Tarnowskiego Nadwornego Sowieтника pod Nrem 397 na pierwszym piętrze od Ulicy.